

ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಕೆಲಸ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಪರಿಶ್ರಮದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಪರಿಶ್ರಮಗಳ ವಿಚಿತ್ರ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಪೇಚಿಗೆ ಸಿಲುಕಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಗುವನ್ನೂ ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಬ್ಬರು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ತಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನದ ಅನುಭವಗಳ ಈ ಬರಹ ನಮಗು ಮೂಡಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಷಾದವನ್ನೂ ಮೂಡಿಸುವಂತಿದೆ.

■ ಗುರುರಾಜ್ ಎಸ್. ದಾವಣಗೆರೆ ಕೆಲ: ನಾಮದೇವ ಕಾಗದಗಾರ

ವ್ಯಾಲುವೇಷನ್ ವಗೈರೆಗಳು

ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ವಾರ್ಷಿಕ ಹಾಗೂ ಸೆಮಿಸ್ಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಗಿದ ನಂತರ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕಾರ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ಆಯ್ದ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಗರಿಷ್ಠ ಮೂರು ವಾರಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಪರ ಕೋರ್ಸ್‌ಗಳಾದ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ಫಾರ್ಮಸಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಚರ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಡಿಜಿಟಲ್ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ನಡೆದರೆ, ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿ ಮತ್ತು ಪಿಯುಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಪೆನ್‌ನು-ಪೇಪರ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾವಿರಾರು ಜನ

ನುರಿತ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ನಡೆಯುವ ಈ ಕಾರ್ಯ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯ ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಾಯಕ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಭತ್ಯೆಯ ಜೊತೆ ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿಡಿತವೂ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಬಗೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಪಾಠ ಕೇಳಿ ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉತ್ತರಗಳೇ ಹಲವು ಪಾಠ ಕಲಿಸುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ಭಾಗವಹಿಸಿದರೆ ಅಧ್ಯಾಪಕನ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಕಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಲುವೇಷನ್ ಎಂಬ ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು

ಮೌಲಿಕವೋ ಅಷ್ಟೇ ಸವಾಲಿನದ್ದು. ಸೊನ್ನೆ ಅಂಕಗಳಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಅಂಕ ಪಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುವಾಗ ಅವರು ಬರೆದ ಉತ್ತರಗಳು, ಚಿತ್ರಗಳು, ವಿಮರ್ಶೆಗಳು, ಹೊಸ ರೀತಿಯ ನಿರೂಪಣೆಗಳು ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗಳಿಸುತ್ತವೆ, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ತಾಳ್ಮೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಸಾಧಾರಣ ಅಂಕಗಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುವವರೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೂರೂ ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ನಂತರ ಬರುವವರೇ ವಿಶೇಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಅವರ ಉತ್ತರಗಳು ಮೌಲ್ಯಮಾಪಕರಲ್ಲಿ ನಗು